

70. születésnapját ünnepelte

Komjáthy István 1945. október 15-én született Pozsonyban. Középiskolai tanulmányait a budapesti Madách Imre Gimnáziumban végezte. Érettségi után felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem villamosmérnöki karára, ahol az erőáramú szak automatizálási ágazatán szerzett oklevelet 1969-ben.

1969-től a CsM Fémműben végigjárta a fejlődésben lévő vállalat főbb területeit és különböző beosztásokban dolgozott. Kezdetben technológus és karbantartó művezető volt a Hengermű gyáregységben, majd 1973-tól a Fémszalaghengerde új korszerű technológiai létesítményeinek beruházási feladataival foglalkozott. A vállalati Kiváló Ifjú Mémök mozgalomban aktívan vett részt, és a hengerművi technológiák folyamatszabályozása és üzemeltetése terén kidolgozott több újszerű pályázatával országos díjat is nyert. Ebben az időszakban kapott Aranykoszorús Újító és Kiváló Dolgozó kitüntetések is.

1979–84 között a Hengermű gyáregység üzemfenntartási főmérnöke beosztásban tevékenykedett, majd a CsM Fémmű beruházási főmérnöke volt 1991-ig.

Fenti két évtizedes időszakban aktívan részt vett a Fémkohászati Napok szervezésében, több korszerű külföldi technológiát ismertető szimpózium lebonyolításában, és előadások tartása mellett munkája szakirodalmi cikkek írására is kiterjedt.

1991-ben létrehozta a Hermes Schleifmittel GmbH & Co. KG nagy múltú német/osztrák cég magyarországi kereskedelmi képviselőjét és új munkakörében elsősorban a hazai könnyűfémöntődékek, autó- és motorgyárak, fém készülék- és berendezés-

gyártók igényeinek megfelelő korszerű csiszolószerszámok és technológiák alkalmazásának bevezetésével foglalkozott, eredményes kereskedelmi tevékenységet folytatott 2011 végén történt nyugdíjba vonulásáig. Az ipari csiszolástechnika területén összegyűjtött sokrétű szakmai tapasztalatát azóta tanácsadóként hasznosítja.

Az OMBKE Fémkohászati Szakosztályának 1970 óta tagja. Már az első években tevékenyen bekapcsolódott a csepeli helyi szervezet munkájába. 1981-ben a Fémkohászati Szakosztály titkárának választották, s az 1985-ig végzett tevékenységének elismeréseként ipari minisztériumi Kiváló Munkáért kitüntetést kapott. Ezt követően több cikluson keresztül az Érembizottságban dolgozott, és annak elnöki tisztét 2007–2010 között töltötte be.

Az egyesületben hosszú évek alatt végzett munkája elismeréseként az alábbi kitüntetések kapták: Centenárium érem (1992), Kerpely Antal-emlékérem (2005), Sóltz Vilmos-emlékérem 40 (2010), Wahlner Aladár-emlékérem (2011).

Tárkány Szűcs József 1945-ben Hódmezővásárhelyen született értelmiségi családba. 1964-ben érettségizett a Debreceni Református Kollégium Gimnáziumában, majd felvételt nyert a miskolci Nehézipari Műszaki Egyetemre.

1969-ben szerzett technológus kohómérnöki diplomát a Székesfehérvári Könnyűfémű ösztöndíjasaként alumínium hengerművek fejlesztése témakörben.

A KÖFÉM hengerművében technológusként dolgozott 1973-ig, amikor az ALUTERV-hez helyezték át, ahol a Székesfehérvári Könnyűfémű félgyártmány fejlesztés

nagyberuházás keretében technológus és létesítmény tervezőként dolgozott. Elsősorban a darabolósorok rekonstrukciójának és áttelepítésének tervezésével foglalkozott, de az új hőkezelő kemencék, csiszoló gépek telepítése is feladatai közé tartozott. Jelentős részt vállalt a hengermű anyagmozgató, anyagtaroló rendszereinek fejlesztésében is. Létesítményi főmérökként felelős volt az új hengermű épületének, technológiájának tervezői szintű megvalósításáért.

Az 1980-as évek második felében ő készítette az Indonéziában, Jakartában létesített alumínium gázpalackgyártó üzem létesítési terveit és építészeti adatszolgáltató terveit.

1992-ben igazolt vissza a KÖFÉM-be. Először a termelési igazgató műszaki titkáraként, majd az ALCOA belépte után területi termelésvezetőként, azt követően fejlesztőmérnök-ként dolgozott. A 2007. évi nyugdíjba menetele előtti években az ALCOA-KÖFÉM hengerműi kikészítő berendezéseinek fejlesztésével foglalkozott. Az általa irányított team aprólékos, sok-sok részletre kiterjedő tevékenysége tette lehetővé a lágy alumíniumszalagok hasításának bevezetését.

Az OMBKE Székesfehérvári Helyi Csoportjának 1970-től tagja, 1972-től 2000-ig a csoport vezetőségi tagja volt, ahol különböző funkciókat töltött be. A 1994–1997 közötti ciklusban a csoport titkáraként tevékenykedett. Rendezvényfelelősként hosszú ideig a csoport hagyományos Mikulás báljának főrendezője volt. Szakmai, társadalmi és hagyományápoló rendezvények szervezésében mindig aktívan részt vett, szakmai előadásokat tartott a csoportban és az Alumíniumipari Konferenciákon.

Egyesületi munkájáért 2003-ban OMBKE Plakett, 2009-ben Debreczeni Márton-emlékérem kitüntetésben részesült. 40 éves egyesületi tagságáért 2010-ben Sóltz Vilmos-emlékérmert kapott.